

BILTEN-GLASNIK ŽIVILSKEGA KOMBINATA ŽITO

LJUBLJANA, DECEMBER 1968

LETO III — ŠTEVILKA 12

Srečno v novo leto 1969!

Ob zaključku vsakega preživetega leta si prijatelji in znanci, še posebej pa delovni tovariši sežejo v roke in zaželejo, da bi bilo novo, prihajajoče leto še srečnejše, uspešnejše in vsem v kar največje zadovoljstvo.

Takšne želje izraža delovnemu kolektivu kombinata tudi glavni direktor, tovariš Franc Puterle, ki smo ga ob koncu leta prosili za krajši intervju.

Zaprosili smo ga, naj nam na kratko oriše prehojeno pot kombinata in izrazi svoje želje, ki jih naslavlja na svoje številne sodelavce.

Tovariš glavni direktor, letos je bilo jubilejno leto ob 10-letnem obstoju kombinata Žito. Kako ocenjujete prav letos prehojeno pot vašega kolektiva!

gradnjami novih objektov. Menite, da je bila naloga glede tega izpolnjena?

»Kdo bi vedel, če so in ali bodo izpolnjeni vsi integracijski postopki, ki mi rjijo po glavi. S podporo vseh samoupravnih organov v kombinatu, za katero moram priznati, da sem jo imel v vseh letih mojega delovanja v našem podjetju, upam, da bom v bližnji prihodnosti oziroma v moji novi mandatni dobi uspel razširiti vse oblike po-

slovnega sodelovanja na tem področju, ki si ga je začrtal kombinat. Seveda pa sem trdno prepričan, da mi bodo stале ob strani vse strokovne službe, vsi samoupravni organi, družbeno politične organizacije, kakor tudi sleherni delavec našega kombinata.«

Kaj želite in priporočate svojemu širokemu kolektivu in vsem sodelavcem v bližajočem se novem letu 1969!

»Želim, da bi vsak posameznik na svojem delovnem mestu opravljal zadane naloge s polno odgovornostjo, kar bo brez dvoma prispevalo k nadaljnji graditvi našega kombinata, skladno s tem pa se bodo izboljšali življenjski pogoji, kar je osnovni namen naše družbene ureditve.

Osebnoma pa želim vsem članom kolektiva, kakor tudi njihovim družinam srečno, uspešno in zdravja polno novo leto!»

PO VI. KONGRESU ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

Prihodnost gradimo na samoupravni osnovi!

»Običajno je, da jubileje ponavadi in skoraj vedno tudi proslavljamo. Naše jubilejno leto se je začelo in končalo z delom. Ne vidim nobene razlike med tem jubilejnim letom in med 10-letnim obdobjem, ker nisem imel časa misliti na svečanosti in proslave, temveč me je vodila samo ena misel, za katero menim, da smo skupaj z vsemi delavci kombinata uspeli, to je začrtali smo osnove nadaljnjemu še večjemu razvoju in krepitvi našega živilskega kombinata. To pa, menim, da je največji uspeh celotnega kolektiva.«

So, po vašem mnenju, vsi, od strokovnih umskih pa do fizičnih delavcev, izpolnili prevzete naloge in s tem tudi pričakovanja!

»Po svoji moči so prispevali k tako trdnemu okostju kombinata prav vsi, posebno razumevanje pa so pokazali starejši tovariši v proizvodnji, ki so se nesebično vključili v nove pogoje dela in se vanje čudovito vživali. Ta odnos starejših je brez dvoma ugodno vplival na vključevanje mlajših delavcev, da so lahko sledili novi tehnologiji ter jo tudi osvojili.«

Letos je kombinat doživel mnogo uspehov z različnimi integracijami ter z

Člani Zveze komunistov Slovenije so s svojim kongresom, ki je bil že šesti v slovenski partijski zgodovini, zaključili svoje delo. Ob njem se je pojavilo precej vprašanj, eno najbistvenejših pa je bilo, kakšno pa naj bo življenje naše republike v prihodnosti, oziroma ali je kongres v resnici izpolnil pričakovanja predvsem delovnih ljudi!

Na to ni težko odgovoriti, saj so udeleženci, oziroma delegati na tem kongresu, pokazali resnično težnjo, da je treba prihodnost Slovenije ustvariti na osnovi samoupravljanja in ob doslednem upoštevanju načela delitve po delu. Ni odveč ugotovitev, da je kongres prišel do zaključka, da pelje pot k nadaljnjem napredku le s pomočjo sodobno organiziranega gospodarstva, ki ga je treba pospešiti zlasti s povezovanjem vseh proizvodnih in razumskih dejavnosti v združeno ustvarjalno družbeno skupnost.

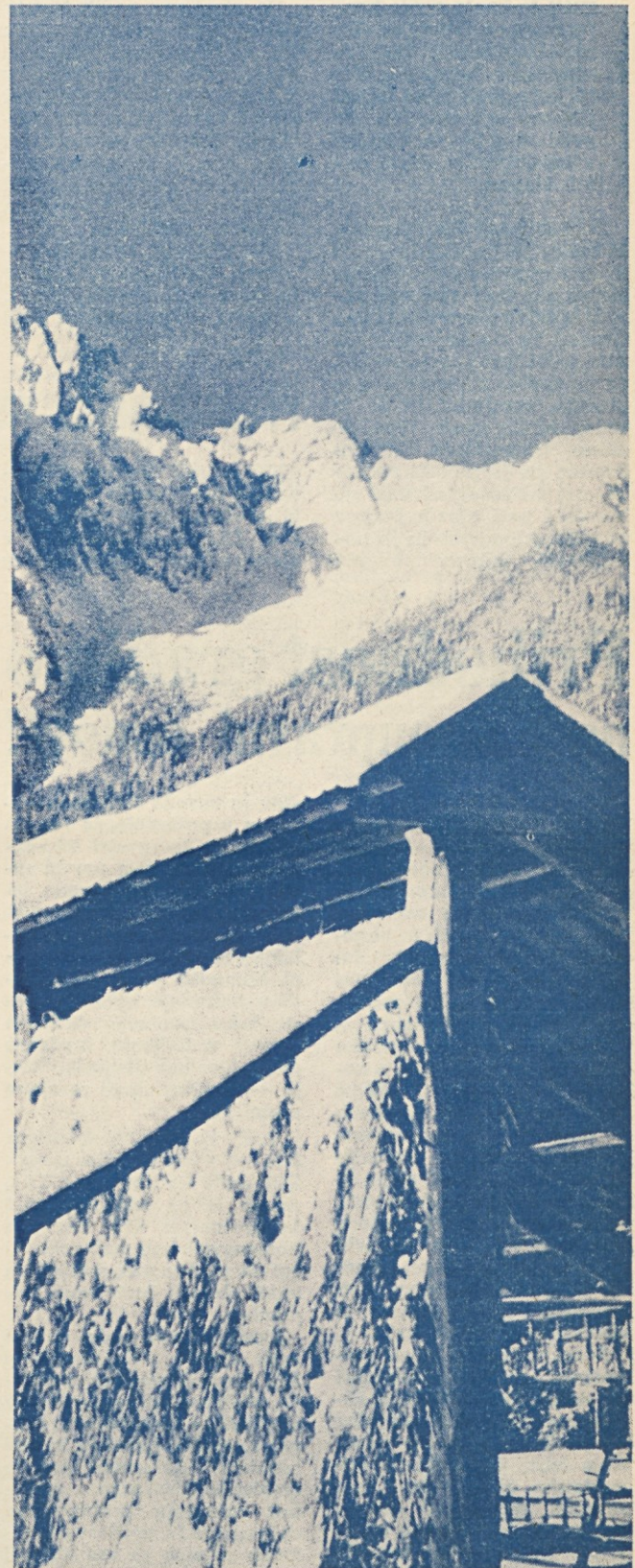
Zveza komunistov Slovenije je napredna in borbena organizacija delovnih ljudi, ki potrebuje takšne notranje kvalitete, da ji bodo zagotavljale njeno delovanje vselej in na vsakem mestu v skladu z osnovnimi socialističnimi težnjami delovnih ljudi. Letos mora povezovati najširše samoupravne akcije v okviru SZDL in drugih vseljidskih

naprednih ter demokratičnih organizacij, zakaj razvoj naše republike je mogoč samo, če bodo v njej delovali člani ZK kot celota, ki mora predstavljati najnaprednejšo silo socialistične misli in samoupravnega razvoja.

Na vsa vprašanja, kakšen naj bo v vseh podrobnostih družbeni in ekonomski razvoj naše republike v prihodnjem obdobju, kongres ni mogel dati v celoti odgovora. Od kar namreč svoje življenje v minulih letih urejamo na samoupravnih osnovah, se je leto tako vsebinsko obogatilo in postalo tako pestro, da mu ni mogoče določiti nekih stalnih norm, oziroma nekakšne od zgoraj navzdol določene poti. To pa je tudi prav, zakaj sicer ne bi prišla do izraza ustvarjalna pobuda našega ljudstva, ki naj bi preobrazila celotno družbeno življenje, kar je moč storiti sedaj ob zares demokratičnem dogovarjanju in odločanju delovnih ljudi.

Na kongresu je prišlo povsem jasno do izraza stališče, da razvoj Slovenije ni odvisen tudi samo od povezanosti z jugoslovansko federacijo, od odnosov Slovenije do ostalega sveta, do prilagoditve svetovnim razmerjem, in od enakovrednega nastopanja na svetovnem trgu. V vseh ko-

Konec na 2. strani

Mnogo sreče, zadovoljstva in uspehov v novem letu 1969 želijo članom kolektiva

samoupravni organi, družbeno politične organizacije in uredništvo Glasnika Žito

Aktivnost organizacije ZK

Osnovna organizacija ZK v kombinatu Žito kaže v minulem obdobju med vsemi družbenopolitičnimi organizacijami res še največ aktivnosti. Pred šestim kongresom ZKS je imela svojo konferenco, na kateri so člani obravnavali teze za resolucijo kongresa. Teze je razložil eden izmed članov sekretariata, še pred tem pa so sprejeli v organizacijo devet novih članov.

Sekretar OO ZK Žito, tov. Mihelič, je poudaril, da je ta konferenca bolj delovna, hkrati pa tudi svečana zaradi sprejema novih članov. Omenil je, da so v OO ZK Žito že večkrat razpravljali, da je treba članstvo organizacije pomladiti in da je sedaj prišlo glede tega do delne uresničitve. Novim članom pa je položil na srce, naj bi se zgedovali ob herojski poti starih borcev in revolucionarjev in jo nadaljevali, čeprav je pot

mladih komunistov sedaj v mnogočem drugačna.

Za tem je novo sprejetim članom izročil legitimacije ZK in spominska darila ter jim čestital ob sprejemu v organizacijo ZKS.

Po sprejemu novih članov je bila na programu razlaga tez za resolucijo kongresa ZKS, nato pa razprava, v kateri so nekateri člani dali nekaj zares umestnih pripomb. Pri tem so nekateri poudarili, da so teze resnično preveč posplošene in bi jih bilo treba v mnogočem natančneje določiti.

Na kraju so se pa sporazumeli, da je konec koncev predlog tez resolucije VI. kongres ZKS vendarle bolj

usmerjanje komunistov pri njihovem nadaljnjem delu, kot pa določeni napotki za njihove nadaljnje akcije v prihodnje. To pa seveda povsem drži in glede tega ni moč razpravljati.

Glede na to, da je obravnavanje tez resolucije zavzelo večji del delovnega programa konference, so se člani zedinili, da bodo akcijski program svoje organizacije v okviru četrtnega komiteja ZKS Jarše-Zelena Jama obravnavali na prihodnjem sestanku.

Na konferenci je bil navzoč tudi zastopnik četrtnega komiteja, tov. Jurčič, ki je čestital novim članom ZK ob sprejemu v organizacijo.

Predstavljamo vam nove kumuniste

Ob minuli konferenci osnovne organizacije ZK Žito, ki je bila tik pred VI. kongresom ZKS, so bili sprejeti v članstvo novi kumunisti, čla-

ni iz raznih delovnih enot Zita na področju Ljubljane. Glede na ta pomembni dogodek jih tudi v našem Glasniku predstavljamo. Novi člani Zveze komunistov so naslednji:

Prihodnost gradimo na samoupravni osnovi!

Nadaljevanje s 1. strani

misijah, ki so ob kongresu delovale, pa so prevladovali problemi nadaljnega izpopolnjevanja samoupravljanja in samoupravnega odločanja v vseh gospodarskih in negospodarskih dejavnostih. Samoupravljanje naj torej postane osnovno bistvo socialistične graditve, pri čemer pa je treba odstraniti ostanke etatističnega usmerjanja v gospodarstvu oziroma delitvi dohodkov, zlasti pa nezadostno samoupravno in znanstveno načrtovanje ter premajhno povezanost med njima in pri tem poslovne sposobnosti. Samoupravno dogovarjanje in odločanje bo treba postaviti na primerno raven, pri čemer naj bi prišla do izraza tudi strokovna usposobljenost in samoupravno načrtovanje.

Kongres je izrazil tudi prepričanje, da bomo Slovenci kot narod in republika v okviru jugoslovanskih narodov uveljavili svoje bistvo predvsem tako, če se bomo gospodarsko okrepili in s tem povečali sposobnost gospodarstva na domačem in tujem tržišču. To pa lahko pogojuje le odprta in samoupravna družba navznoter in navzven. Istočasno gre tudi za premagovanje nekakšne tradicionalne zaprtosti in občutka majhnosti našega človeka kot posameznika in tudi našega naroda kot celote. To lahko odpravimo le z gospodarskim, kulturnim, političnim in drugim sodelovanjem s sosednimi državami, z vključevanjem našega gospodarstva v jugoslovansko in mednarodno delitev dela.

Kako pa naj začnemo uresničevati idejno in politično zamisel razvoja Slovenije! Osnova za to, na katero naj se opre aktivnost naših komuni-

stov in seveda tudi vseh občanov v prihodnje, je resolucija, ki jo je sprejel VI. kongres ZKS. Pri tem naj bi sodelovale tudi znanstvene institucije in gospodarstveniki, ki so za njeno uresničenje politično in strokovno odgovorni. Kumunisti pa so dolžni tudi v prihodnje iskati možnosti, kako resolucijo čimbolje spraviti v življenje, istočasno pa — kjer koli živijo in delajo — razgibati ljudi za njeno uresničitve!

Tudi kumunisti kombinata Žito so z zavzetostjo spremljali delo VI. kongresa ZKS, saj so že na sestankih pred kongresom z vso resnostjo obravnavali teze resolucije, ki naj bi jo kongres sprejel, in imeli ob njih tudi svoje pripombe.

Nedvomno je sedaj naloga vseh članov ZK kombinata Žito čimbolj poživeti politično aktivnost in se ideološko poglobiti v sprejete akte kongresa, med katerimi je najpomembnejši dokument sprejeta resolucija. Nakazana začeta pot reševanja problematike delavskega in družbenega samoupravljanja za vse tolikanj zanimiva, da bi se morali v vseh podrobnostih seznanjati z njo in aktivno sodelovati pri njenem uresničevanju in uveljavljanju.

Ni torej odveč, če poudarimo dolžnost vsakega člana delovne organizacije, ne samo članov ZK, da prispevajo svoje misli k nadaljnji razpravi o tej tematiki.

Glasnik Žito naj bi bil mesto, kjer naj bi sodelovali s svojimi koristnimi predlogi in stališči glede nadaljnega razvoja samoupravljanja, ekonomske krepitve in utrjevanja političnih idej naše socialistične družbe.

Slava Gozdnikar

VLASTA KAMNAR, roj. 24. marca 1948, pri podjetju od 21. maja 1966, korespondentka na DE uprava.

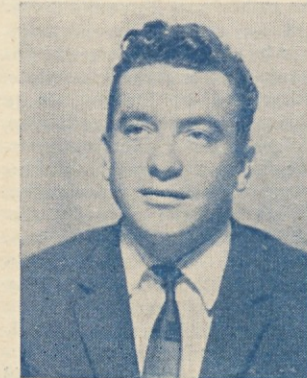
JUSTI JERŠIN, roj. 25. januarja 1938, pri podjetju od 16. aprila 1959, vodja oddelka osnovnih sredstev DE uprava.

ALOJZ ŠČAP, roj. 2. junija 1937, pri podjetju od 16. aprila 1962, upravnik centralnega skladišča DE Ljubljansko področje.

TEODOR — DORE GRAD, roj. 24. septembra 1940, pri podjetju od 3. oktobra 1958 dalje, VK skladiščnik v centralnem skladišču DE Ljubljansko področje.

VINKO TURŠIČ, roj. 15. maja 1938, pri podjetju od 3. oktobra 1964, šofer v DE Pečate.

BOJAN ILAR, roj. 10. maja 1944, pri podjetju od 19. julija 1962, polkvalificirani delavec

v avtomehanični delavnici DE uprava.

CIRIL ŽVELC, roj. 6. junija 1943, pri podjetju od 28. avgusta 1968, pek oblikovalec v pekarni Šmartinska.

IVAN STANIČ, roj. 19. junija 1944, pri podjetju od 1. aprila 1968, pekovski pomočnik v DE pekarna Šmartinska.

Kakšen naj bo lik kumunista

Ob tem, ko v zadnjem času osnovne organizacije Zveze komunistov na široko odpirajo mladim ljudem in tudi drugim naprednim občanom svoja vrata, je prav, da novo sprejetim in tistim, ki nameravajo vstopiti v vrste ZK, položimo na srce nekaj misli in priporočil novega predsednika CK ZKS tov. Franca Popita, ki ima za seboj že dolgoletne izkušnje v političnem in partijskem delu.

Njegovo dosledno mnenje je, da je morala vsakega človeka, predvsem pa kumunista, zlasti v tem, da živi od svojega dela. Ljudje pričakujejo od komunistov, da bodo izžarevali svojo pravo družbeno in človeško podobost, kot jo daje program ZK in ki živi v predstavah širokih plasti naših ljudi. Zatorej je treba iz ZK odločno pomesti vse, ki nočejo živeti samo od svojega dela, zakaj od tega je v marsičem odvisno, ali bo reorganizacija ZK uspela. Pri tem pa ne sme iti za ceneno demagogijo in primitivizem v

Konec na 3. strani

Kakšen naj bo lik komunista

Nadaljevanje z 2. strani

mišljenju, da je treba vse ljudi enako meriti in ocenjevati. Komunisti se morajo boriti tudi proti birokratizmu, s katerim skušajo nekateri prikrievati svoje delovanje za hrbtom samoupravljanja. ZK se mora zavzemati za takšne družbene odnose in takšne oblike samoupravnega dogovarjanja, da bi delovni ljudje čim bolj neposredno soustvarjali in sodelovali pri odločitvah, hkrati pa prevzemali tudi polno odgovornost za njihove učinke. Pri tem pa je treba paziti, da noben organ v novih okoliščinah, ki nastajajo, ne sme vsega pritegovati nase. Sodobna vloga ZK je v tem, da nastaja politika prav tako v Socialistični zvezi, v številnih samoupravnih in drugih telesih.

Pravilna pot ZK se je pokazala predvsem v tem, da je ZKS letos sprejela v svoje vrste več kot 5000 novih članov, hkrati pa je imel izvršni komite tudi odgovoren odnos do generacije, ki je nosila na svojih ramenih težo revolucije in povojne graditve, saj je prav IK dal več pobud za reševanje borčevskih problemov. Tako je nakazal izvršni komite, z drugimi besedami, da morajo biti komunisti vedno v akciji, vedno naj iščejo svoje delo v različnih oblikah družbenega in gospodarskega dogajanja. Komunisti sploh po VI. kongresu ne smejo obstati križem rok in čakati na navodila »od zgoraj«, kot na primer verniki, ki čakajo na vesoljni dan, ko bo vse natančno porazdeljeno, češ naj gredo eni desno in drugi levo.

Podroben akcijski program ZK, določen za daljše obdobje bi lahko celoviral ne le pobude komunistov, temveč tudi celoten razvoj, v katerem se pojavljajo mnogi samostojni dejavniki našega družbenega življenja.

Zato CK ZKS pričakuje od članov ZK, da bodo aktivno sodelovali pri različnih političnih pobudah in na podlagi idejno politične usmeritve doprinali svoj delež k nadaljnjem razvoju našega družbenega in gospodarskega življenja.

Občni zbori sindikata ŽITA

Glede na navodila sindikalnih forumov so se tudi v Žitu že zgodaj začeli občni zbori sindikalnih podružnic. Nekateri so bili že izvedeni, drugi pa bodo na programu še v teku januarja. Priložnost nam je bila za zdaj obiskati nekaj od teh zborov, na katerih smo nabrali razne značilnosti, zlasti pa to, v koliko se člani sindikata zanimajo za dejavnost svojih organizacij, sodelujejo pri tem in stremijo za izboljšanjem dosedanjega dela. Temu primerna so bila poročila, razprava in predlogi za nadaljnje delo.

Predsednik sindikata pekarnice Šmartinska poroča

● SINDIKALNA PODRUŽNICA DE UPRAVA

Občni zbor te podružnice je bil 13. novembra v seini dvorani uprave. Udeležilo se ga je 58 članic in članov. Poročilo o delu odbora je podal predsednik tov. Klopčič, ki pa je nato podal tudi poročila blagajniškega poslovanja in nadzornega odbora, ker na občnem zboru ni bilo, iz nepojasnjenih razlogov, nobenega od za to odgovornih odbornikov?

Po poročilu se je razpletla krajša razprava, v kateri je bila izrečena na račun odbora kritika zaradi nesmotrnega porabljanja finančnih sredstev in zaradi tega, ker podružnica ni sklicala nobenih sestankov, čeprav bi se morali na njih pogovoriti o najaktualnejših vprašanjih, kot je izobraževanje delavcev, analitično ocenjevanje delovnih mest in podobno.

Povsem umestna je pripomba, da bi morala v kolektivu uprave vladati večja enotnost, sploh tedaj, kadar gre za pomembnejše akcije. Če se organizirajo kakšne prireditve, jih je treba pripraviti bližje doma, tam, kjer se jih lahko udeleži večina zaposlenih, saj je na upravi veliko žena, ki si daljših izletov zaradi domačih opravil ne morejo privoščiti. Tako ostanejo prikrajšane.

Prav tako temeljito je bilo priporočilo, naj bi okrepili disciplino, ki ni na najboljši ravni. Pojavljajo se primeri posameznikov ali posameznic, ki menijo, da ni nujno, da so tako disciplinirani, kot ostali. Zamujanje pri prihodu na delo ali predčasno odhajanje je pri nekaterih kar običajen pojav. (To se je pokazalo tudi na občnem zboru, ko nekatere tovarišice niso

mogle vzdržati na občnem zboru do konca, ampak so odšle že prej.)

Predsednik koordinacijskega odbora sindikata kombinata tov. Tomažin je ugotovil, da so bila poročila skromna in je izrazil upanje, da bo ta sindikalna organizacija, oziroma njen novi odbor, v prihodnje več delala. Poudaril je tudi potrebo po pospešenem sodelovanju vseh članov, v odbor pa naj bi izvolili takšne ljudi, ki bodo lahko žrtvovali tudi nekaj prostega časa za delo v sindikatu.

Bodoči odbor naj bi organiziral razna predavanja, utrjeval disciplino in pokazal zgled ostalim delovnim enotam, ki delujejo na bližnjem območju uprave.

Ob koncu so izvolili 13-članski izvršni odbor, ki ga bo vodil tov. Jamnik, in 3-članski nadzorni odbor. Kot delegata za konferenco MO sindikata živilske industrije so izvolili tov. Slovenca in

Petroviča, kot člana konference sindikata kombinata pa tov. Jamnika, Mayerja, Martinčiča in Grünfeldovo.

● DE PEKARNA ŠMARTINSKA CESTA

Ta podružnica je organizirala svoj občni zbor 16. novembra v prostorih doma Maksa Perca. Udeležilo se ga je 60 članov. Sprva je sicer kazalo, da bo udeležba dokaj skromna, vendar se je končno le zbralo zadostno število ljudi za sklepčnost.

Predsednik tov. Rigler je podal zelo izčrpno in obširno poročilo, v katerem se je najprej dotaknil mednarodnega političnega položaja, nato pa nanizal vrsto problemov, ki tarejo to delovno enoto. Nakazal je, kaj naj bi sindikalni odbor v prihodnje še storil, da bi izboljšali nadaljnje delo, in kako naj bi sodelovali pri tem vsi člani kolektiva.

Razprava je bila dokaj razgibana, člani pa so se v njej dotaknili problema kvalitete dela in kvalitete izdelkov, zakaj od tega bo v prihodnje zlasti odvisna prodaja. Mnenja so bili, da morajo pri izboljšanju tehnoloških postopkov sodelovati vsi, prav tako tudi tehnologi, ki so za to odgovorni. Odločno so postavili zahtevo, naj bi imeli več delovnih sestankov, na katerih naj bi se pogovarjali o izboljšavi dela in kjer naj bi iznašali svoje predloge tudi neposredni proizvajalci. Takšna razprava je pokazala pozitivno težnjo vseh, da bi začeli kar najbolj enoten boj za izboljšanje kvalitete zlasti kruha, s čimer bi si lahko pridobili širši krog kupcev. Spričo tako podanih poročil in konkretne razprave lahko ocenimo ta občni zbor kot enega doslej najboljših. Želja je le, da bi vse predloge, ki so jih sprejeli, začeli tudi uresničevati.

Omeniti je vredno tudi primerno gospodarjenje sindikata s finančnimi sredstvi. Na račun raznih akcij, ki jih je organiziral sindikat, so razen dotacij in čla-

narine zbrali toliko sredstev, da so prihranili za naprej kar lepo vsoto.

Na zboru pa smo pogrešali tudi drugi del kolektiva, šoferje. Od teh je bil na zboru navzoč le en sam, pa čeprav bi morali tudi šoferji dati svoj delež k sicer zelo dobri razpravi.

Tov. Sever in tov. Tomažin kot gosta sta ocenila zbor kot prelomnico v delu te delovne enote in prav tako priporočala, naj se kolektiv usmeri v nove napore za kvalitetnejšo proizvodnjo in izdelke.

Udeleženci so izvolili 13-članski izvršni odbor, 5-članski nadzorni odbor, delegata za MO živilske industrije tov. Kunšiča ter članice sindikalne konference kombinata tov. Kavčiča, Riglerjevo in Ritmaniča.

● SINDIKALNA PODRUŽNICA DE TRGOVINA IN PEKARNA SAMOVA

Člani in članice sindikalne podružnice obeh delovnih enot so se zbrali na svojem občnem zboru 9. novembra v dvorani Doma Maksa Perca. Navzočih je bilo 77 od 115. Predsednik tov. Tomo Vukelič je odprl občni zbor, nakar je po izvolitvi organov konference podal poročilo o dejavnosti kombinata nasploh. Za njim pa je podal poročilo o sindikalnem delovanju DE pekarnice tov. Šuc, pri čemer je samokritično ugotovil, da se pojavlja v kolektivu prepogosto izostajanje z dela, deloma zaradi nediscipliniranosti posameznikov, deloma pa zaradi prepogostih obolenj delavcev.

Nadalje je govoril o problemu ukinitve nočnega dela in je želel pojasniti od navzočega predsednika MO živilske in tobačne industrije ter kmetijstva tov. Pajniča. Leta je pojasnil, da delo ob tej problematiki intenzivno napreduje ter je pričakovati ugodne rešitve glede ukinitve nočnega dela v pekarstvu.

Navzoči so nadalje razpravljali o skrajšnjem delovnem času, pri čemer so ugotavljali, da bi bilo to v pekarstvu težje izvesti kot v drugih

Konec na 4. strani

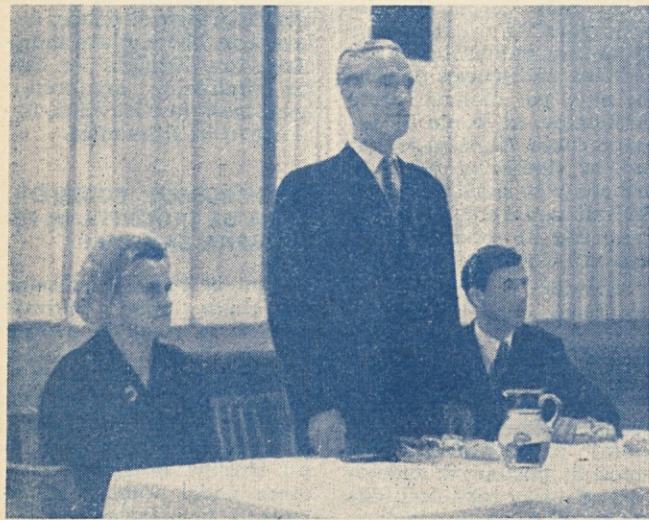
Člani sindikata pekarnice Šmartinska poslušajo poročilo

Občni zbori sindikata ŽITA

Nadaljevanje s 3. strani

dejavnostih kombinata. Vsekakor pa si tudi oni želijo, da bi imeli en dan v tednu prost, četudi ne bi to mogle biti sobote. Takšen problem nastaja seveda tudi v trgovini.

Tov. Pajnič je nato pozdravil občni zbor in ugotovil, da so bila poročila zelo dobro sestavljena, kar kaže na določeno uspešno dejavnost sindikalne organizacije. To se odraža tudi pri dobrem razvoju celotnega kombinata. Poudaril je, naj bo sindikat v podjetju močna politična sila, ki mora usmerjati samoupravno dejavnost.

Delovno predsedstvo zbora DE Trgovina in pekarna Samova

vega mlina, vendar so vse težave uspešno prebrodili. Delavci se zavedajo, da je od njihovega dela odvisen uspeh celotnega kolektiva DE in tudi Žita. Za to večkrat delajo dnevno tudi več kot 8, celo po 16 ur, kadar to nakaže potreba.

Kljub veliki zaposlenosti je sindikalna organizacija skrbelo za družabnost med delavci, za njihov standard, vsi pa so se trudili, da bi bil kolektiv čimbolj enoten, kar jim je tudi uspelo. V DE ni bilo nesporazumov, treba pa bo tudi nove delavce, ki prihajajo

in dosedanja blagajničarki Pogarčarjevi.

Po končanem občnem zboru je tov. Grad še govoril o pomenu Dneva republike in 25-letnice AVNOJ, s čimer so navzoči proslavili ta naš največji praznik.

● SINDIKALNA PODRUŽNICA DE PEKATETE:

Občni zbor te sindikalne podružnice je bil 28. novembra, udeležba pa je bila bolj šibka — 36 od 63 članic in članov. Na občnem zboru sta bila navzoča tudi glavni direktor in tov. Slovenec.

Po izvolitvi organov občnega zbora je tajnik odbora tov. Dolenc podala poročilo o dvoletnem delu, kjer so bili nakazani uspehi in neuspehi kolektiva, pri čemer je zlasti poudarila, da je ta enota v zadnjem času dosegla velik delovni in finančni uspeh, ker je končno le postala finančno aktivna.

Ker se od navzočih ni nihče javil k razpravi, je glavni direktor nakazal tele misli: Menim, da imate tudi vi svoje probleme, čeprav se nihče ni javil k razpravi. Tu je mesto, da bi povedali vse svoje težave in tudi nepravilnosti, ki jih opazite v vaši DE. V nekaj letih ste dosegli velike uspehe in ste iz prejšnje pasive prešli v aktivno. To je zasluga vas vseh in prepričan sem, da boste tudi naprej tako dobro gospodarili. Dobili boste tudi nove stroje, ker so stari že izrabljeni in je z njimi težko dobro in kvalitetno proizvajati.

Tov. Slovenec je nato nainizal najvažnejše sklepe VI. kongresa sindikatov Jugoslavije in opozoril na njihovo uresničevanje v vseh sindikalnih organizacijah.

Za tem so izvolili 7-članski izvršni odbor s predsednikom tov. Dragom Lipicerjem, ter nadzorni odbor, za delegata za MO živilske stroke Ljubljana tov. Lipicerja, kot člana konference sindikata kombinata pa tov. Lipicerja in Zajčevca.

● SINDIKALNA PODRUŽNICA DE DOMŽALE:

V sindikalni dvorani na Viru so opravili svojo sindikalno dolžnost z občnim zborom člani podružnice DE Domžale, ki jih je bilo navzočih 51 od skupaj 59. Zbora sta se udeležila tudi tov. Mihelič in Tomažin.

Po izvolitvi delovnega predsedstva je predsednik odbora tov. Ivan Ručigaj, ki je podal poročilo in v njem nakazal, kako je bil izpolnjen dosednji program razvoja kombinata in kaj se predvideva v prihodnje. Nato se je dotaknil kongresa zveze sindikatov Jugoslavije in njegovega pomena za nadaljnji razvoj gospodarstva s posebnim poudarkom na delavskem samoupravljanju. V nadaljevanju je ugotovil, da je

delovna enota v minulem obdobju dobro gospodarila, čeprav se je v zadnjem obdobju pojavil velik zastoj pri prodaji mlevskih izdelkov na tržišču. Vzrok je delno v krizi na Čehoslovaškem, delno pa zaradi nejalne konkurence na tržišču, kot tudi zaradi tega, ker v določene pekarnice Žita oddaja svoje izdelke le novi mlin.

Sicer pa so bili člani sindikata precej razgibani. Obiskovali so razne seminarje v Domžalah, uspešno opravili tečaje za proizvajalce in vodje izmen, 24 članov kolektiva pa je sodelovalo pri dveh krvodajalskih akcijah v letu 1967 in 1968. Sindikalni odbor je organiziral dve ekskurziji, prvo v Novo mesto, Metliko in Črnomelj, drugo pa v

Kaže, da bo nočno delo ukinjeno

V prejšnji številki našega glasila smo obširno poročali o predlogih za ukinitve nočnega dela v pekarstvu, sedaj pa postajajo zadeve že precej bolj zrele, zakaj vse kaže, da se bližamo dokončni uresničitvi glede ukinitve nočnega dela pekov ne samo v Ljubljani, temveč tudi v Sloveniji.

Pobudo za to akcijo je dal vsekakor Mestni odbor sindikata kmetijstva živilske in tobačne industrije, ki je angažiral strokovnjake pri Žitu, da bi pripravili potrebne analize, ki naj bi prikazale potrebnost ukinitve nočnega dela pekov in predlagale najustreznejšo rešitev. V zvezi s tem je pododbor za živilsko in tobačno industrijo ter trgovino sklical ustrezne sestanke in predlagal družbeni dogovor med prizadejimi partnerji, naj bi se sporazumeli, kako naj bi uredili nočno delo pekov v prihodnje, oziroma, kako naj bi se nočnega dela v pekarstvu dokončno izognili.

Vpliv Mestnega odbora sindikata kmetijstva, živilske in tobačne industrije je že rodil določene uspehe, zakaj kombinat Žito in pekarna Center sta se po prvotnih razkrižjih vendarle sporazumela za skupno akcijo, ki naj bi pripomogla k uresničitvi te zamisli. Tako delavci ene kot druge delovne organizacije so pri tem že dolgo obdobje prizadeti, čeprav je Jugoslavija podpisnica mednarodne konvencije o ukinitvi nočnega dela delavcev že izpred druge svetovne vojne.

Odveč je ponovno razpravljati o razlogih, ki terjajo o tem dokončno rešitev, saj je bilo glede tega različnega že dovolj črnila. Povemo pa naj, da je dokončno, vsaj v Ljubljani, le prišel do izraza družbeni dogovor in da ni bilo treba posegati po pomoči oblastvenih organov. Predlog o tem družbenem dogovoru je dokončno le izzvenel poziti-

Kumrovec. Skratka dejavnost te sindikalne podružnice je bila dokaj razgibana.

V razpravi je sodelovalo več članov kolektiva, ki so se zanimali, zakaj je bilo odvzeto DE Domžale skoraj vse tržišče, kako poslujeta obrata v Bistri in Logatcu, kako bo z osebnimi dohodki, če bo delovni čas skrajšan, na kar sta dala ustrezna pojasnila tov. Mihelič in Tomažin. Izrečena je bila tudi graja na račun osrednjega odbora sindikata kombinata, čes da je imel le dve seji, nato pa so izvedli volitve. Izvolili so 5-članski izvršni odbor in nadzorni odbor, kot člana konference sindikata kombinata pa tov. Franci Hribar in Ivan Vrenjak.

Ob koncu je tov. Mihelič v imenu uprave kombinata izrazil priznanje dosedanjemu sindikalnemu odboru za njegovo delo ter zaželel mnogo uspehov v prihodnje.

V nadaljnji razpravi so ugotovili, da bi bili na boljšem tudi kupci, če bi bilo nočno delo ukinjeno, zakaj dobivali bi svež kruh, ker ga ne bi pekli več pred polnočjo.

Zastopnik uprave tov. Puš je poudaril, da je sindikalna podružnica obeh DE odigrala v minulem obdobju pomembno vlogo v celovitem razvoju kombinata. Dejal je, da je prav, ker so bile v poročilih nakazane pozitivne in tudi negativne strani dela, zakaj to je prava samokritičnost, pri čemer je pričakovali, da bodo ljudje slabosti v prihodnje sami odstranjevali. Nadalje je govoril o potrebi izobraževanja in je opozoril, da bodo v zimskem času organizirani seminarji, ki naj bi pomagali delavcem pri potrebnem izobraževanju.

Po zaključeni razpravi so izvolili nov izvršni odbor podružnice pod vodstvom Ludvika Horvata, nadzorni odbor, delegata za mestno konferenco MO živilske stroke tov. Tomažina ter člana sindikalne konference Žita tov. Tomažina, Šuca in Horvata.

● SINDIKALNA PODRUŽNICA DE LJUBLJANSKO PODROČJE:

Ljubljansko področje je imelo svoj občni zbor 23. novembra v gostilni »Kovač« v Tomačevem. Udeležba je bila zelo številna, 72 članov od 95. Po uvodnih formalnostih je podal poročilo o delu podružnice predsednik tov. Alojz Ščap, ki je poudaril, da so bili sicer problemi, ki so se pojavili ob uvedbi novega načina dela po dograditvi no-

jajo, vključevati v enotno miselnost kolektiva.

Predsednik sveta DE tov. Perc je za tem podal obširno poročilo o delu DE, pri katerem so se pokazali veliki delovni in finančni učinki. K temu je pripomogel celotni kolektiv in kaže, da bo letošnji načrt presežen.

Značilno, da so bili delavci ob teh izčrpnih poročilih kar zadovoljni in se nihče ni oglasil k razpravi. To je po eni strani pozitivno kot ocena dela sindikalnega odbora — ki je, mimogrede rečeno, tudi s finančnimi sredstvi upravljal zelo gospodarno — ter prav tako sveta DE ob njegovem prizadevanju, na drugi strani pa je občutili negativno plač, da delavci niso navajeni na takšnih zborih spregovoriti o problemih, ki jih bržkone vseeno še tu in tam tarejo.

Zbor je pozdravil tov. Tomažin, ki je ugotovil dobro dejavnost te sindikalne podružnice, opozoril pa je, da bo treba v prihodnje še razpravljati o raznih aktih v okviru kombinata.

Tov. Jerman je pozdravil zborovalce v imenu glavnega direktorja in v svojem imenu ter zaželel, da bi ta delovna enota na strokovnem in sindikalnem področju še naprej uspešno delovala.

Izvolili so 9-članski izvršni odbor s predsednikom Doretom Gradom in nadzorni odbor, za MO živilske stroke Lojzeta Ščapa, za konferenco sindikata Žito pa Doretu Grada in Franca Zemljiča.

Ob koncu je tov. Grad razdelil darila za glavnega direktorja, direktorju DE, dosedanjemu predsedniku Ščapu

Nova prodajalna na Jesenicah

DELOVNA ENOTA GORENJSKO KOMBINATA ŽITO JE NA JESENICAH ODPRLA NOVO PRODAJALNO SVOJIH IZDELKOV IN HKRATI PRIKUPEN LOKAL ZA SLAŠČIČARNO — LOKAL JE ODPRL PREDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE JESENICE TOVARIŠ FRANCE ŽVAN

Direktor DE Gorenjska, tov. Pintar govori

Petek, 13. decembra, je bil za kombinat spet slovesen dan, zakaj DE Gorenjska je slavila novo delovno zmago z odprtjem nove prodajalne in slaščičarne v središču Jesenic, na Tišovi cesti. Slovesnost je bila sicer skromna, vendar se je udeležilo precej gostov, med njimi predsednik skupščine občine Jesenice tovariš France ŽVAN, načelnik oddelka za gospodarstvo občine, sekretar ObK ZKS Jesenice tovariš Pavel LOTRIČ, sekretar ObK ZMS tov. Koprivc, direktor trgovskega podjetja Rožca tov. Karel FRANČEŠKIN, di-

nik skupščine občine Jesenice tov. Žvana, naj simbolično odpre novi lokal. Tovariš Pintar je nagovoril navzoče takole:

TOVARIŠICE in tovariši, dragi gostje!

Dovolite, da v imenu kolektiva Živilskega kombinata »Žito« Ljubljana, Delovne enote Gorenjska, pozdravim navzoče, posebno predsednika Skupščine občine Jesenice tov. Žvana, predstavnike družbenopolitičnih organizacij, občine Jesenice, poslovne partnerje, predstavnike kombinata in ostale.

Današnji dogodek, to je odpiranje nove sodobne specializirane trgovine na Jesenicah je zopet en korak dalje h graditvi kombinata in sovпада k praznovanju 10-letnice obstoja in dograditve »Žita«. Želel bi na kratko orisati razvoj, predvsem naše delovne enote v okviru Kombinata. Do leta 1958 je v Sloveniji poslovala vrsta drobnih žitnih predelovalnih in specializiranih žitnih trgovskih podjetij. S prehajanjem iz distributivnega sistema na normalno trgovanje je med temi podjetji prihajalo do nenormalnih in ekonomsko popolnoma nemogočih posegov, kar je določena podjetja privedlo do kaj šibkega finančnega stanja. Kolektivi treh predelovalnih podjetij, — Mlinske industrije Domžale, Mlinskega podjetja Ljubljana in Mlinskega podjetja Lesce ter trgovskih podjetij Žito-Moka Ljubljana in Klasja Kranj so uvideli svojo perspektivo v združevanju proizvodnje in sredstev, ter tako ustanovili podjetje »Žito«, kot temelj bodočemu kombinatu. 10-letni program je predvideval koncentracijo celotne mlinske industrije, organizacijo skladiščne službe na najprimernejših lokacijah — leta 1959 je bilo zgrajeno

skladišče v Lescah, — koncentracijo in modernizacijo proizvodnje testenin, ter rekonstrukcijo, oziroma graditev modernih zmogljivosti za pekarsko proizvodnjo. Danes lahko ugotovljamo, da je prvi 10-letni načrt v celoti izpolnjen. Še več!

V okviru programa razvoja in z močnim sodelovanjem občine Jesenice in Radovljica je bila v okviru Gorenjske delovne enote leta 1966 zgrajena v Lescah moderna pekarna, ki je s svojo zmogljivostjo sposobna popolnoma pokriti potrebe po kruhu in pecivu obeh gornjesavskih občin, vključno ob sezonskih konicah. Dodatno pa uvaja v proizvodni program še celo proizvodnjo mehkih kolačev za širše tržišče. Zato je bila na Jesenicah na novo urejena slaščičarska delavnica, ki z vsemi slaščičarskimi izdelki pokrije celotne potrebe ožjega in širšega jeseniškega tržišča. Ta trgovina je dejansko zgrajena izven omenjenega programa, narekemale pa so jo lokalne potrebe. Mislim, da že sama lokacija zahteva tovrstno prodajalno in bo koristila predvsem mladini Jesenic in okolice. V tej prodajalni naj bi bila jeseniškemu odjemalcu vedno na razpolago celotna izbira izdelkov pekarnice Lesce in slaščičarne Jesenice, kot dodatno pa ostali slaščičarski proizvodi, nekaj delikatesnega blaga in pijače.

Kombinat »Žito« sicer nima interesa širiti lastno prodajno mrežo, ker želi dalje razvijati proizvodnjo na širšem področju in v sorodne dejavnosti, vendar pa je na določenih lokacijah in predvsem večjih odjemnih središčih lastna mreža nujna zaradi neposrednega stika s kupci, ki naj bi bili usmerjevalci naše proizvodnje.

Na kraju bi se zahvalil predstavnikom Skupščine občine Jesenice in predstavnikom Stanovanjskega podjetja, ki so z razumevanjem nudili premostitvena sredstva in s tem omogočili

Tako prikupen je kolektiv nove prodajalne

odpiranje te trgovine. Dalje bi se zahvalil projektantom in izvajalcem del, predvsem »Gradisu«, enoti na Jesenicah.

Prosim predsednika Skupščine občine Jesenice tovariša Žvana, da prodajalno odpre in izroči svojemu namenu.

Po uvodnih besedah tovariša Pintarja je predsednik tovariš Žvan opravil slovesni akt odprtja s tem, da je prerezal tobarvni trak sredi lokala, ob

meren in dober odnos, da ne bi prišlo do pritožb, kot se je to že zgodilo v drugih podobnih lokalih. Pri odnosu do gostov pa mislim tudi na to, naj bi osebje vplivalo na solidno vedenje gostov v lokalu ter na njihov dostojen odnos do lokala in inventarja.

Naša občina je že poprej našla obojestransko lojalno povezavo z Žitom pri gradnji nove pekarnice na Lescah. Pri tem je šlo celo za širše sodelovanje med Žitom ter obci-

Prvi gostje so poizkusili dobrote v novem lokalu

tej priložnosti pa je izrazil svoje mnenje in zadovoljstvo takole:

»Odprije nove trgovine Žita je za Jesenice zelo koristno, sploh ker bo ta lokal služil za uporabo vsem občanom, zlasti pa mladini. Tako je sedaj storjen nov korak k zblizanju s kupci. Menim, da bo precej odgovorno vlogo odigralo strežno osebje s tem, da bo imelo do gostov pri-

nama Radovljica in Jesenice. V naprej pa bi, glede na našo ekonomsko osnovo in nenormalni sestav zaposlenosti, želeli sodelovati pri nadaljnjih razvojnih stopnjah kombinata Žito s tem, da bi zgradili enega izmed bodočih proizvodnih obratov Žita tudi na Jesenicah. Pri tem naj poudarim, da naša občina računata, pri zagotavljanju osnov-

Konec na 6. strani

Predsednik občine si ogleduje prostore

rektor trgovskega podjetja Zarja, predsednik DS podjetja Delikatosa tov. Stane ŽUNIČ ter nekateri zastopniki kombinata Žito, na čelu z glavnim direktorjem Francem PUTERLOM.

Vse goste je najprej pozdravil direktor DE Gorenjska tov. Anton PINTAR, ki je v svojem govoru poudaril pomen odprtja te poslovalnice in na koncu zaprosil pred-

Sledil je svečani akt — predsednik tov. Žvan je pretrgal vrvice

Nova prodajalna na Jesenicah

Nadaljevanje s 5. strani

nih pogojev, s sodelovanjem tako, da bi prispevala del finančnih sredstev za takšno gradnjo.

Ob koncu naj zaželim kolektivno, posebej še strežnemu osebju kar največ uspeha pri nadaljnjem delu.»

Po uradni slovesnosti so se prvi gostje posedli okrog lično izdelanih mizic in preizkusili različne dobrote, ki bodo v tem lokalu na razpolago vsem, starim in mladim. Prikupne strežnice so hitele ustreči vsakomur in s tem pokazati, da so dobro pripravljene na svoje bodoče naloge.

LEPO UREJENI PROSTORI

Ogledali smo si vse prostore, ki sodijo k novo odprti prodajalni in slaščičarni. Lokal je še dokaj prostoren in je razdeljen v prodajni del s pultom za prodajo, drugi del pa ima pult za bife ter trinajst miz z dvanajstimi stoli. Ves ta prostor je opremljen naj sodobneje, odlično razsvetljen in zelo privlačen. Poleg lokala za goste imajo še majhno kuhinjo, posebno skladišče za kruh in pecivo, posebno pa za pijače in druge stvari. Urejene so tudi sanitarije za goste, posebej pa za strežno osebje, ki ima tudi svojo garderobo.

Prostori imajo hladilne naprave, stroje za koktajle, za stapanje smetane, za mešanje sadnih sokov, ekspres aparat za kavo in stroj za pomivanje kozarcev, v lokalu pa je tudi juke boks, ki bo služil za razvedrilo zlasti mladini, ki ji je ta lokal v prvi vrsti namenjen.

BOGATA IZBIRA

Prodajalna bo imela na razpolago za kupce 40 vrst kruha in peciva, vse vrste slaščic, brezalkoholne in alkoholne pijače, čaj, kavo, kakao in mleko. Goste bodo la-

hko postregli tudi s toplimi malicami, kot s hrenovkami in ocvrtimi jajci, pa z obloženi kruhi, pudingi in podobnim. Na razpolago bodo tudi delikatesne stvari, kot so juhe, konzerve in podobno.

Posebej pa je omembe vredno, da bo v prodajalni zagotovljena vsakodnevna prodaja vseh vrst kruha ves dan in ga ne bo nikdar zmanjkalo.

Ob koncu smo izkoristili priložnost in se pogovorili še s poslovodkinjo slaščičarske delavnice, tov. Cvetko ČOPOVO, ki je dejala:

»Sedaj smo zadostili dolgoletnim potrebam občanov Jesenic po sodobnem in lepo urejenem lokalu. Vsa leta po vojni se ta želja Jeseničanom ni izpolnila, uresničila se je šele sedaj v okviru kombinata Žito. Zato smo vse zadovoljne in bomo skušale ugled podjetja s primerno strežbo gostom povsem opravičiti.«

Spodbudne besede, še posebej, ker je lokal res reprezentančen in bo bržkone privabljal iz dneva v dan številne goste in kupce. Zatorej je ta uspeh DE Gorenjska toliko bolj pomemben.

Proslavili smo dvajsetletnico

Dan republike, 29. november, je bil hladen, a suh jesenski dan. Popoldne smo se zbrali v romantičnem gradu Otočec sredi Krke — v biseru vseh gradov na Dolenjskem. V lepo okrašeni viteški dvorani gradu smo člani DE Pekarna Novo mesto svečano proslavili 20-letnico obstoja podjetja oziroma naše delovne enote in 10 letnico kombinata Žito.

Kot je športnikom pred nastopom potrebno ogrevanje, tako gostinski delavci vedo, da je treba tudi ob svečanih priložnostih čimprej ustvariti prijetno počutje; zato so nas pred vvhodom pričakali z aperitivom in vsakemu pripeli rdeč nagelj. Učinek je bil takoj viden na veselih obrazih vseh prisotnih.

Po napovedanem času za pričetek je predsednik DS tovariš Anton Vovk začel svečano proslavo in se vsem navzočim zahvalil za odziv na vabilo ter želel, da se vsi počutimo kot prijatelji, kot domačini. Pozdravil je podpredsednika Skupščine občine Novo mesto tov. Avgusta Avbarja, načelnika za gospodarstvo tov. Marjana Simiča, glavnega direktorja kombinata Žito tov. Franca Puterla, tehničnega direktorja tov. Marjana Jermana, vodjo informativne službe tov. Janeza Slovenca, tehnologa inž. Boruta Čibeja,

direktorje in poslovodje novomeških in ostalih trgovskih podjetij, prosvetne delavke osnovne šole Šmihel pri Novem mestu, vse ostale goste, nekdanje sodelavce — upokojence in nas člane kolektiva.

Tov. Ernest Peklar, direktor DE pekarna je v kratkem, a jedrnatem sestavku predočil delo in razvoj podjetja, težave in uspehe v obdobju dvajsetih let. Na koncu pa smo z enominutnim molkom počastili spomin na ustanovitelja in dolgoletnega upravnika podjetja, pokojnega tov. Sta-

Direktor DE pekarna Novo mesto govori

meta Vovka in pokojno sodelavko, upokojenko tov. Karolino Grašič. Posebna delegacija pa je položila na grobova omenjenih venec in cvetje s posvetilom.

Štrbenc, Anton Vovk in Tone Zupančič. Tov. Rudolf Jakelj, ki je pri podjetju vse od ustanovitve, pa je poleg priznanja in ure prejel še lično pisalno garnituro.

Pionirji izročajo cvetje predsedniku SDE Vovku

Učenci osnovne šole Šmihel nastopajo

Učenci osnovne šole iz Šmihela so s svojim pevskim, glasbenim in recitacijskim nastopom dali poudarek slavnostnemu vzdušju ob našem jubileju in istočasno ob proslavi 25-letnice rojstva naše nove Jugoslavije.

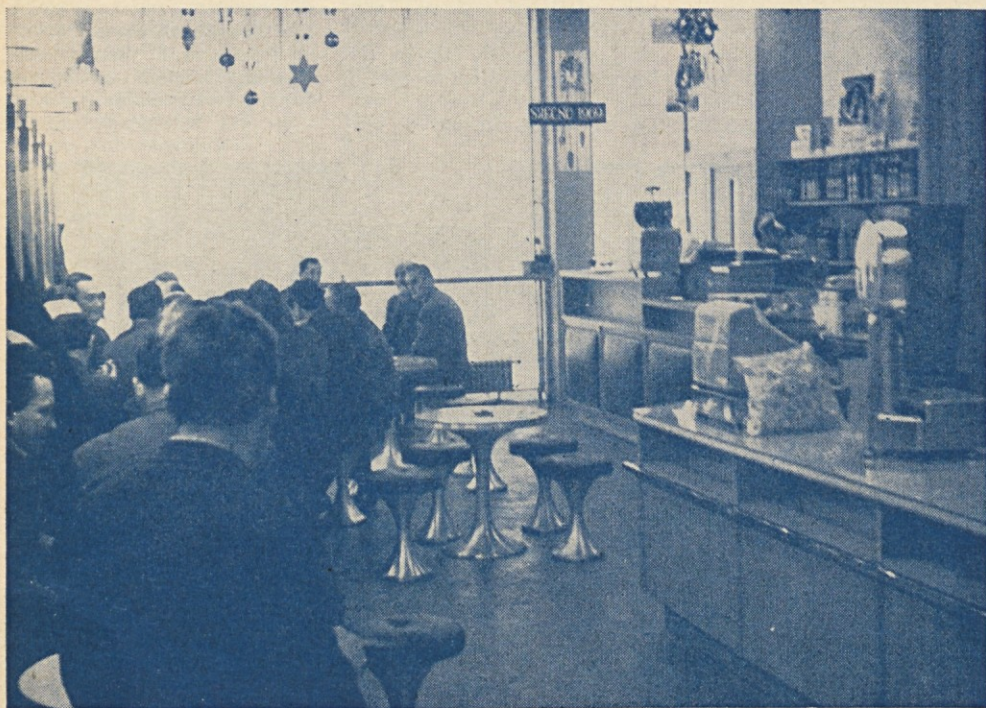
Po končani proslavi so bila razdeljena priznanja za nesebično in uspešno opravljanje delovnih dolžnosti in sodelovanje z organi delavskega samoupravljanja delavcem, ki so neprekinjeno pri podjetju nad 10 let.

Priznanje in zapestno uro so prejeli: Jože Blažič, Jožica Bohte, Alojz Božič, Silva Buk, Stane Cimerman, Darko Golobič, Ciril Gorenc, Marija Grah, Malka Klobčar, Adolf Mavrovič, Edo Mihelič, Martin Modic, Ernest Peklar, Mimi Plevnik, Ivan Ravnikar, Tone Rems, Ivo Ritonja, Slavko Štih, Alojz

Priznanje in skromno denarno nagrado pa so za svoj dolgoletni trud v podjetju prejele tovarišice in tovariši, ki so prekinili delovno razmerje zaradi upokojitve Ana Jožef, Ivan Medved, Tončka Moravec, Marija Škof, Alojz Tavželj, Jože Tramte in Franc Železnikar.

Tov. Alojz Tavželj se je v svojem imenu in v imenu vseh upokojencev zahvalil celotnemu kolektivu za povabilo in darilo. Poudaril je posebno zadovoljstvo in prijeten občutek upokojencev, da niso povsem pozabljeni s strani svojih nekdanjih sodelavcev. Zaželel je vsem članom, da bi v slogi in s skupnimi napori dosegali čim večje delovne uspehe pod boljšimi delovnimi pogoji, kot so jih imeli starejši stanovski tovariši.

Konec na 7. strani

Takšna je podoba lokala slaščičarne s pultom bifeja

IVAN CANKAR SLOVENSKI VELIKAN

V SPOMIN NA 50. LETNICO SMRTI ROJAKA
PISATELJA IVANA CANKARJA

Lefos, 11. decembra, je minilo 50 let, odkar so se Slovenci, kulturniki in drugi, prav tako pripadniki različnih političnih skupin naše domovine, v nemi žalosti zagledali v prazno. Naš največji pisatelj in kovar slovenske besede v prozi je ta dan zatisnil svoje trudne oči. Številna množica se je na zadnjem žalostnem sprevedu poslavljala od Ivana Cankarja, globoko zavzetega Slovence in zagovornika bednih ljudi, zagovornika hlapca Jerneja, ki je zaman iskal svojo pravico. Tedaj so mu tudi pisali nekrologe vsepovsod in izražali spoštovanje, čeprav so poprej poizkušali omalovaževati njegovo izredno natančno in izbrušeno umetnost pisanja.

Sedaj, po petdesetih letih, se spominjamo tega velikega moža, ki je poleg Prešerna predstavil Slovincem največje umetniške stvaritve na področju moderne pisateljske umetnosti, oziroma na področju slovenske proze nasploh. Zato privoščimo temu slovenskemu velikanu tudi v našem glasilu nekaj besed, ki jih je napisala članica kolektiva kombinata, Joža Šiberl.

Kakor mnogi veliki umski duhovi, je tudi naš Cankar šele po svoji smrti vstal v vsej svoji veličini, saj je to usoda njemu sorodnih velikih mož, ki hodijo za večjo ali manjšo dobo pred ljudmi svojega časa. Bolj, ko se oddaljujemo od njegove smrti, tembolj raste njegova podoba in tem bližji nam je. Danes si, bolj kot kdajkoli, ne moremo misliti slovenstva brez Cankarja in Prešerna. Oba velikana našega naroda sta se uvrstila med največje ustvarjalce svetovne literature.

Mnogo rojakov ve o Cankarju le to, da velja za prvega slovenskega pisatelja, da je bil »dobra duša« in »da je rad pil«. Njegovih del večina ne pozna, razen morda tistih drobnih sestavkov, s katerimi so se seznanjali ali se seznanjajo v šoli. Tudi večina tako imenovanih boljših ljudi, ki se sicer večkrat pohvalijo s Cankarjem kot rojakom, hrani njegova dela le kot

okras svoje knjižnice, pa jih ne bere, češ da je treba za razumevanje njegovih del mnogo časa in še več dobre volje, ker so pretežka in za delovnega človeka, ki ima za razvedrilo le skopo odmerjen čas, preutrudljiva. So ljudje, ki se ob vsaki priložnosti bahajo, da so osebno poznali velikega rojaka in vedo o njem povedati vse polno čenč, da je bil nedružaben, celo neolikan človek, ki je svojo družčino včasih nemilo napadal, in da mu ne gre tako visoka cena glede njegove umetniške vrednosti. Takšnim ljudem pač ni bilo po volji, da jih je pisatelj pogosto razgalil pred ogledalom svojega odkritega pisanja in brezobzirno pokazal na njihove napake, ki so jih sami skrbno skrivali pod plaščem svoje hinavščine in zlaganosti. Saj namen Cankarjevega pisanja niso bile lepe besede ali prilizovanje! Hotel je prikazati pravo, resnično življenje, sredi katerega je živel sam. Odkrito je sovražil in napadal ljudi, ki so se brez srca uveljavljali na račun sočloveka in jim, da bi dosegli svojo moč in ugodje, ni bilo mar, če je zaradi njih trpel krivico lastni brat. Če pa je Cankar pri ljudeh zasledil kaj lepega ali dobrega, je bil prizanesljiv tudi do njihovih napak.

Cankar je bil bohemске narave. Bil je človek po svojem temperamentu, po nagnjenjih, sposobnostih in navadah kot vsi drugi ljudje. Življenje mu je bilo vse prej, kot s cvetjem posuto. Malokdo ve, da je resno umetniško

delo pogosto težaško mučno in naše slovstvo kaže dovolj primerov, da je marsikaterega umetnika strlo že prej, preden je okusil njegove sadove. Sam Cankar je zaupal nekoč svojemu prijatelju, da ga pisateljsko delo pogosto utruja do smrti in da ima navadno po kakšnem končanem delu sam pred seboj občutek ponižanja in sramu, češ da je slabo ali vsaj ne zadosti dobro povedal, kar je hotel ljudem v dušo viliti. In kam naj se dene umetnik po plodovitih urah svojega dela, če nima prijetne domačnosti in razumevaljoče duše?

Marsikdo, ki ga kaj tišči in gloda pri srcu, se zateče v gostilno. Dovolj in preveč ljudi je, ki dosti pijejo, pa niso produktivni ne kot umetniki in tudi drugače ne. Cankar je utrujen po napornem pisanju — saj sam priznava, da je včasih pilil en sam stavek po cele pol ure zaradi blagolasja —, zagrenjen zaradi krivičnih napadov in zasramovanj, sit večnih gmotnih skrbi, neprestane negotovosti obstoja, upravičeno zahajal v gostilne in tam dolgo posedal. In če bi bilo res, kar mu nekateri očitajo, češ da je samo v pijanosti pisal, nikoli ne bi njegova duša izlila iz sebe tako čudovitih stvari, kot jih je, ampak bi bilo njegovo literarno delo ena sama grda, v pijanosti spočeta spaka. Mar so privrele tiste prelepe besede, ki jih je zapel svojemu rodnemu kraju, s katerimi začelja drugo poglavje Aleša iz Razora, iz pijanih ust? Nikakor

Ivan Cankar v najlepši moški dobi

ne! Gotovo ni noben pesnik tako lepo opisal svoje rojstnega kraja, kot ravno Cankar: »Kraj ravni pod gozdom, pod temnim, mogočnim Raskovcem sedi jata golobov; bele peroti se leskečejo v soncu. Tam je Vrhnika. Čez bore, čez hoje, od tihega Krasa, od morja šumi burja, plane v raven, postane, vztrepeče, osupla in utolažena ob toliki lepoti. Bela kakor nevesta se sveti na holmu sveta Trojica, razgleduje se po sočni ravni, po tihem, sanjajočem močvirju do Žalostne gore in do Krima...« Mar ne presega ta spev po svoji lepoti, ubranosti in čudovito le-

pih primerjavah najslavnejše mojstrovine svetovne literature? Če bi napisal Cankar samo to in nič drugega, pa bi bilo dovolj, da bi nas spreletela sladkost ob samem njegovem imenu in bi nam bila njegova knjiga ob težki uri draga, tolažljiva prijateljica.

Joža Šiberl

Izdaja Živilski kombinat »ŽITO«, Ljubljana, Šmartinska c. 154. Ureja uredniški odbor — odgovorni urednik Janez Slovinc. Naklada 1000 izvodov — Klišjeji ČZP Ljudska pravica, Ljubljana — Tisk Zelezniška tiskarna v Ljubljani.

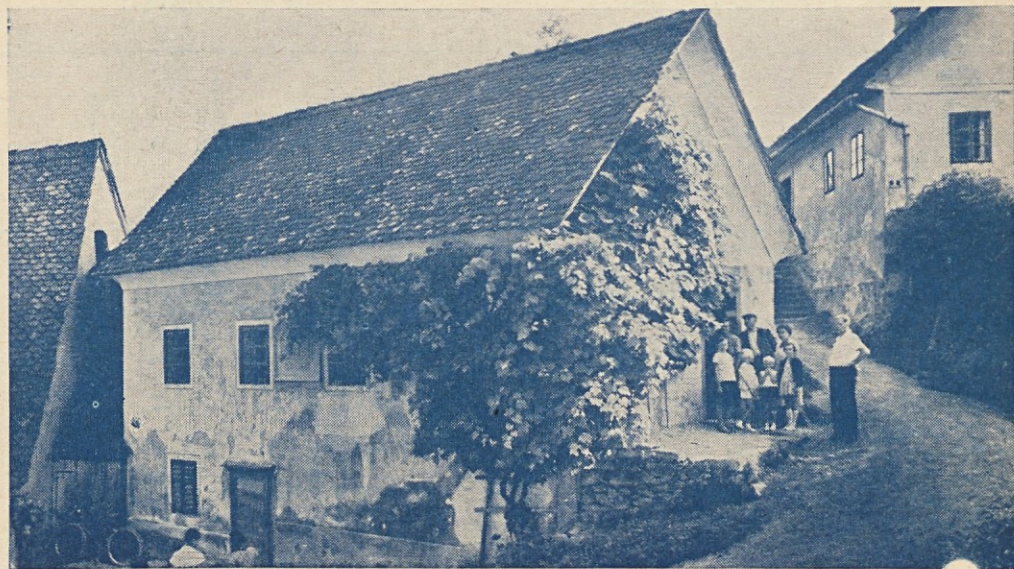
PROSLAVILI SMO DVAJSETLETNICO

Nadaljevanje s 6. strani

Tako se je zaključil slavnostni del proslave. Sledil je izdaten prigrizek, ki smo ga poplaknili z dobro kapljico, in kmalu se je slišalo, poleg živahnih pogovorov, tudi ubrano petje. V veselo razpoloženje pa so se vmešali še zvoki iz instrumentov treh veselih godcev.

Lepo izvedena proslava, romantično okolje, slavnostno vzdušje in prijetna zavest, da smo bili vsi deležni priznanja za dolgoletno delo v podjetju, vse to je vzbudilo v nas željo, da bi bili ob srebrnem jubileju DE pekarna Novo mesto spet prisotni.

Silva Buk

V tej hiši na Vrhniki je bil rojen Ivan Cankar

Zasluzeno priznanje

FILIP ŠPIK IZ SKLADIŠČA V KRANJU JE PREVOZIL S KAMIONOM 220.000 KM BREZ GENERALNEGA POPRAVILA

Morda bi tovariša Špika ni ti ne predstavili, če ne bi naj opozoril direktor kranjske pekarnice tov. Gašperšič. No, tako pa smo se srečali s Filipom ŠPIKOM, starim 34 let, ki vozi kot šofer z vsemi kategorijami od A do E že 12 let, pri Žitu pa je nekaj več kot 10 let. Zaposlen je v skladišču Kranj, doma pa je prav tako v Kranju.

Kamion z registrsko številko LJ 311-66 vozi že od leta 1964 in je prevozil do tedaj, ko smo imeli z njim razgovor, že 220.000 km brez generalnega popravila. Za to je prejel od podjetja TAM uro Darwil in diplomu »vestnega voznika za prevoženih 200.000 km brez generalnega popravila«.

Običajno vozi na lokalnih progah, najdlje pa do Loga, Domžal in Ljubljane.

Opravlja drobno dostavo blaga v Poljansko dolino, Trzič, na Jezersko, ki so zelo zahtevne proge, zakaj potrebna je posebna pozornost pri vožnji in zaradi dostave blaga.

»Kako se pri vašem delu in pri Žitu počutite?« smo ga vprašali.

— Z delom sem zadovoljen, prav tako v našem kolektivu. Le osebni dohodki so glede na odgovornost pri delu premajhni.

»Imate pri vožnji stalnega spremljevalca?«

— Da, imam spremljevalca, ki naklada in razklada blago, pri čemer pa mu tudi jaz pomagam.

»Se spominjate kakšnega posebnega doživljanja z vaših voženj?«

— Leta 1959 v februarju sem vozil iz Globokega po znanem Brezjanskem klanecu

TAM 3000. Na vrhu klanca se mi je odlomil kardan, izgubil sem zavore in prenose stroja. Zapeljal sem s prosto brzino po klanecu navzdol v dolžini dveh kilometrov s hitrostjo čez 100 km na uro. Spremljevalec je skočil s kamiona in se je laže poškodeval, jaz pa sem vozil, dokler se ni vozilo samo ustavilo. V vsej nesreči sem imel srečo, da se nisem zaletel v dva tovornjaka in avtobus, ko sem jih prehiteval. Imel sem občutek, da bo konec mene in voza, a si nisem mogel pomagati. Nekaj časa je peljal kamion le po dveh kolesih, ustavil pa se je šele za Posavcem.

Po tistem dogodku so nekateri predlagali delavskemu svetu podjetja, da bi me nagradili. Ker pa sta dva člana imela pripombo, da sem ogrožal javni promet in da nagrade ne zaslužim, pač pa

celo kazni, me niso nagradili...

(No, zelo modro pojmovanje o ogrožanju javnega prometa, če si revež ob tistem dogodku ni mogel prav nič pomagati in je lahko računal le na srečno naključje, da bi se njemu in drugim nič ne zgodilo! — opomba pisca)

»Ste poročeni in imate družino?«

— Sem poročen in imam sinka, starega 8 let ter hčerko staro 2 in pol leta. Stanujem pa v stanovanju Žita.

»Imate kakšnega konjička?«

— V glavnem se ukvarjam z vrtom, vseč mi je gojenje rož. Bil sem tudi član DSK in predsednik sindikata. Sicer pa prebiram dnevno časopisje ter gledam televizijo. Dosti časa pa nimam, kajti potrebujem počitek, ker me delo v službi stalno zelo priganja.

Takšen je torej Filip Špik, ki se je izkazal za vestnostjo pri upravljanju svojega službenega vozila. Zato mu želimo še mnogo srečno prevoženih kilometrov.

namestniku glavnega direktorja, tov. Marjanu Jermanu, da je kombinat prevzel pokroviteljstvo nad to razstavo.

Tov. Marjan Jerman je za tem kot zastopnik pokrovitelja to razstavo odprl in ob tej priložnosti spregovoril naslednje besede:

Spoštovani ljubitelji likovne umetnosti!

Dovolite mi, da vas v imenu pokrovitelja, Živilskega kombinata Žito Ljubljana, toplo pozdravim na nocojšnji otvoritvi v reprezentativnem razstavnem prostoru škofjeloškega muzeja. Stejem si v čast, da v imenu kombinata Žito prisostvujem tej otvoritvi, ki je tako lepo obiskana. Naše podjetje se je rado odzvalo vabilu, da se uvrsti med pokrovitelje razstav, ki jih prireja škofjeloški muzej. Vemo, da je to nova oblika sodelovanja med kulturnimi in proizvodnimi delovnimi organizacijami, vendar me kot predstavnik pokrovitelja veseli predvsem to, da smo se uvrstili med nekaj tistih, ki so začeli orati ledino na tem, doslej neraziskanem in predvsem neizkoriščenem področju sodelovanja.

Upam, da je s prevzemom pokroviteljstva naše podjetje prispevalo dostojen delež k naporom škofjeloškega muzeja, ki s svojo dejavnostjo skuša širiti obzorje poznavanja likovne ustvarjalnosti na domačih in evropskih tleh, in želim obiskovalcem te razstave ob ogledu razstavljenih del obilo novih spoznanj. Dovolite mi, da ob koncu, ko razstavo proglašam kot odprto, vsem navzočim, pa tudi njihovim znancem in prijateljem voščim kar s tega mesta in že danes srečno novo leto 1969!

Po uvodnih formalnostih so si gostje ogledali razstavo 15 razstavljalcev iz različnih dežel. Bili so prijetno presenečeni nad deli, ki prikazujejo zlasti sociološko stran življenja. Razstavljalci iz drugih dežel se razlikujejo od naših domačih v mnogočem, zlasti pa, da pri zamejnih prevladujejo zastopniki meščanskih plasti, pri naših domačih pa zlasti kmečki umetniki.

Ponos je v mojem srcu: kljub vsem naukom, opominom, očitkom, kljub zasmehu in natolcevanju, je vse moje življenje in nehanje služilo najvišji ideji, resnici. Kar sem videl z očmi in razumom, nisem zatajil; in ne bi zatajil za same zlate nebeške zvezde. Resnica pa je posoda vsega drugega: lepote, svobode, večnega življenja.

Dokler sem zvest resnici, sem zvest sebi; dokler delam v njenem imenu, bo moje delo rodovito, ne bo ovenelo od pomladi do jeseni.

Ivan Cankar
iz Krpanove kobile

Trdna je moja vera, da napoči zarja tistega dne, ko naša kultura ne bo več krizantema siromakova, temveč bogastvo bogatega. Že slutim zarjo tistega dne, sluti jo vse moje najgloblje in najčistejše hrepenenje. Ne, ne hrepenenje samo! Moje delo je slutnja zarje, vsaka moja beseda in vse moje življenje. Že slišim dleto, ki kleše granitni temelj novi zgradbi.

Ivan Cankar
Bela krizantema

ZAHVALA

Živilskemu kombinatu Žito se zahvaljujem ob izrazu sožalja s poklonitvijo venca na grob mojega očeta.

Vaš sodelavec
Tone Bančič

Razstava naivnih slikarjev

V ŠKOFJI LOKI POD POKROVITELJSTVOM KOMBINATA ŽITO

Škofja Loka je kraj, ki ima bogato zgodovino ljudske umetnosti in zato so bile tam, v gostoljubnem okrilju domačega muzeja, že večkrat razstave domačih in tujih naivnih umetnikov ali bolj rečeno, slikarjev in kiparjev samoukov ali laikov, kot je pač bolj neposredno in določno poimenovanje teh ljudi. Veliko ali največ zaslug za takšne razstave ima kustos škofjeloškega muzeja, oziroma nje-

gov direktor, prof. Andrej Pavlovec, ob njem pa seveda tudi domači umetniki samouki s področja Žirov.

Zato pač ni bilo naključje, da je bila 15. decembra letos v tem kraju odprta razstava evropskih slikarjev »naivcev«, zbrana iz reprezentativne zbirke znane šole Alberta Dorne iz Amsterdama.

Tudi to razstavo je organiziral škofjeloški muzej pod vodstvom tov. Pavlovca, pokroviteljstvo pa je prevzel naš kombinat. Ob odprtu je bilo navzočih okrog 150 kulturnih in družbeno političnih delavcev, zastopnikov delovnih organizacij in zastopnikov lokalnih oblasti, na čelu s predsednikom skupščine občine Škofja Loka, tov. Zdravkom Krvino.

O pomenu razstave je najprej spregovoril tov. Pavlovec, ki je seznanil navzoče z dejavnostjo naivnih umetnikov, za tem pa se je zahvalil zastopniku kombinata Žito,

REFERENDUM

O PRIKLJUČITVI PEKARNE TRZIČ K ŽITU

Delavski svet Živilskega kombinata »Žito« je na svojem zasedanju 10. decembra 1968 sklenil in razpisal referendum za odločitev o pripojitvi podjetja »Pekarna« Trzič za dan 23. decembra 1968 in hkrati imenoval komisijo za izvedbo referenduma.

Komisija za izvedbo referenduma je na svoji seji 12. decembra 1968 imeno-

vala glasovalne odbore za posamezne glasovalne enote. Referendum je bil izveden po posameznih delovnih enotah po načelih, ki veljajo za volitve v delavske svete.

Komisija za izvedbo referenduma je po pregledu celotnega glasovalnega materiala ugotovila, da je bil referendum v redu opravljen.

Na podlagi vseh ugotovitev razglasa komisija za izvedbo referenduma, da se je delovna skupnost živilskega kombinata »Žito« Ljubljana odločila za pripojitev podjetja »Pekarna« Trzič, ker je za to glasovala večina delavcev v Kombinatu.

Posamezni rezultati glasovanja po posameznih DE pa so naslednji:

delovna enota	volilni upravič.		udeležba na referend.		glasovali za		glasovali proti		opravičeno odsotni		neopravičeno odsotni		neveljavne glasovnice	
	število	%	število	%	število	%	število	%	število	%	število	%	število	%
1. Uprava	144	100	131	91	129	98	1	1	13	9	—	—	1	1
2. Ljubljana	96	100	82	85	72	88	6	7	14	15	—	—	4	5
3. Trgovina	42	100	42	100	41	98	1	2	—	—	—	—	—	—
4. Pekatete	65	100	57	88	54	95	3	5	8	12	—	—	—	—
5. Pek. Smartin.	116	100	95	82	89	94	6	6	21	18	—	—	—	—
6. Pek. Samova	76	100	64	84	57	89	7	11	12	16	—	—	—	—
7. Domžale	60	100	59	98	58	98	1	2	1	2	—	—	—	—
8. Vrhnika	38	100	36	95	35	97	—	—	2	5	—	—	1	3
9. Gorenjska	108	100	90	83	85	94	5	6	18	17	—	—	—	—
10. Pekarna Kranj	77	100	68	88	56	82	12	18	7	10	2	2	—	—
11. Pek. Kočevje	31	100	31	100	30	97	—	—	—	—	—	—	1	3
12. Pek. Novo mesto	51	100	47	92	47	100	—	—	4	8	—	—	—	—
13. Dolenjska	13	100	13	100	13	100	—	—	—	—	—	—	—	—
14. Pek. Metlika	9	100	8	89	8	100	—	—	—	—	—	—	1	11
Skupaj	926	100	823	89	774	94	42	5	100	10	3	1	7	1